

is; in een geschonden werkelijkheid die in al haar delen zucht en in barrensnoed is, die reikhalzend uitziet naar haar bevrijding... Dan ben je samen op dienen uit en niet op heersen... Nu is dat allemaal makkelijker gezegd dan gedaan...! Er worden nog al wat mensen geïrriteerd, doordat Paulus telkens met die term „vlees” op de proppen komt...

Geroepen tot vrijheid... dat klinkt alleen al bevrijdend... maar dan komt Paulus meteen weer met een restrictie... Als we eerlijk zijn: niet ten onrechte... Want vrijheid wordt maar al te vaak verstaan als: nu kan ik mijn gang gaan... „vlees”, dat is: nu ben ik op mijzelf uit en met de ander heb ik niets te maken... dat is altijd tegelijk: met God heb ik niet te maken... dat is de Heer, die ons heeft vrijgemaakt, verloochen!

Zijn manier van macht oefenen is nu eenmaal dienen... En onze noodlijdende wereld in elk opzicht is echt gebaat bij een universiteit die daarop uit is: het gekwelde, misvormde leven te dienen... en dan stel je je ook tweemaal tegen die machten, tegen die ideologieën, die haar belemmeren werkelijk in dienst te staan van onze Heer, die het leven van mens en wereld altijd op het oog heeft gehad... de vrijmaking er van, omdat Hij zich daartoe gezonden wist door de Vader. Als Vereniging hebben we geen andere Heer... we zijn er niet om zelf een universiteit te hebben, voor onze mensen; of onze meningen bevestigd te krijgen. Geroepen om vrij te zijn betekent ook: om de ander vrij te laten.

Heel de brief aan de Galaten is gericht tegen mensen, die christenen weer onder de wet wilden brengen... die hen wilden onderwerpen aan een joods levenspatroon. Wij hebben dat allemaal in ons: de ander willen onderwerpen aan zoals wij het zien of zoals wij het altijd hebben gehoord. Bij het appél, dat vanuit de aanvaarde grondslag uitgaat... hebben we een stuk vertrouwen te geven aan hen die in verantwoordelijkheid vanuit dat evangelie willen leven en werken.

Ook de Vereniging betekent een stuk **macht**, die op de wijze van onze Heiland moet worden uitgeoefend... in dienst, concreet aan de universiteit...

Mej. R. Mooijen, secretaresse Vrouwen VU-Hulp, bespeelde tijdens de Aanvangswijding het orgel van De Stadsgehoorzaal te Leiden.

waaraan je vertrouwen geeft, maar waarvan je ook rekenschap mag vragen... Als universiteit en Vereniging beide zich stellen onder het appél van het evangelie van Jezus Christus, dan is daar die verbondenheid van het elkaar dienen, door de liefde; die wordt daardoor opgeroepen.

Toen in Amsterdam, nu acht jaar geleden, werd begonnen met het experiment van een evangelische studentengemeente, van christenen uit verschillende kerken, was er een student die zei: we hebben alleen de bijbel gemeenschappelijk... zodra wij mensen zeggen wat wij menen, hebben we de woorden die we spreken niet meer gemeen... Er kan een verbijsterende verwarring ontstaan, wanneer wij mensen aan het woord komen om over hét Woord te spreken, wanneer wij gaan weergeven, wat we horen. Als ooit Gods Geest alleen helpen kan, dan in die situatie...

Gods Geest, die luisteren leert, geduld werkt en zelfbeheersing: de eerste vrucht van de Geest is de liefde... de liefde, die lankmoedig is en niet afgunstig, zij is niet opgeblazen, zij

kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet en wordt niet verbitterd. Het is een verrukkelijk woord: Om waarlijk vrij te zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt... geroepen om vrij te zijn geeft ruimte aan ieder... niemands baas, niemands knecht... één Heer, die ons zijn mensen en zijn wereld toevertrouwt: dient elkaar door de liefde, die alleen liefde heten mag, net zo universeel, allesomvattend uitgaat tot Gods Schepping, als God zelf tot die wereld is uitgegaan, toen Hij Zijn Zoon zond... omdat Hij niet de verlorenheid, maar het behoud, niet de dood, maar het leven wil in de kennis van Zijn Naam: die open ligt in al Zijn werken. Gelukkig is er niet alleen het appél op ons... Wij mogen — dit appél gehoord — ook samen ons beroepen op Hem, die ons roept... Je kunt al die grote woorden alleen maar zeggen als toeleiding tot het gebed om de Heilige Geest, die de liefde uitstort in onze harten waardoor elkaar te dienen door de liefde, het beleven van onze vrijheid wordt.